

Foaie de duminică

Anul IV nr. 30 (133)

20 Iulie 2014

Duminica a 7-a după Rusalii
(**Vindecarea a doi orbi și a unui mut în Capernaum**)

„Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: **Miluește-ne pe noi, Fiule al lui David.** După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: **Credeți că pot să fac Eu aceasta?** Zis-au Lui: **Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor,** zicând: **După credința voastră, fie vouă!** Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: **Vedeți, nimeni să nu știe.** Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și fiind scos demonul, **mutul a grăit.** Iar mulțimile se minunau zicând: **Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.** Dar fariseii ziceau: **Cu domnul demonilor scoate pe demoni.** Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagoga lor, propovăduind Evanghelia împărăției și **vindecând toată boala și toată neputința în popor.**” (Matei 9, 27-35)

Ceea ce ar trebui să ne atragă atenția în chip deosebit în această pericopă evanghelică este, cred eu, **„discreția” pe care Domnul o cere celor doi orbi vindecați: „Vedeți, nimeni să nu știe!”** Nu este pentru prima oară când Hristos interzice difuzarea unei minuni pe care o săvârșește. A mai făcut-o și în cazul învierii fiicei lui Iair (Mc. 5,43), și în cazul leprosului (Mc. 1,44), și în mai multe alte împrejurări, aceasta fiind o practică permanentă a Sa. O singură dată a cerut să-I fie vestită minunea săvârșită, în ținutul Gherghesenilor (Lc. 8,39), și aceasta pentru că a fost împiedicat El Însuși să propovăduiască acolo. De aceea cred că ar fi astăzi foarte nimerit să ne întrebăm plecând de la logica simplă a veacului acestuia: **cum de nu „a făcut uz” din plin Mântuitorul Hristos de această putere a facerii de minuni?**

Mântuitorul Hristos, însă, a săvârșit minunile pe care le cunoaștem prea bine doar în situațiile în care se impunea să fie săvârșite acestea. Așa, de exemplu, a înviat pe fiica lui Iair la stăruința și credința părintelui ei (Lc. 8,41-56), pe fiul văduvei din Nain de mila mamei care plângea nemângâiată (Lc. 7,12-14) și, în general, săvârșea minuni la solicitarea celor care sufereau sau Îl rugau, dar nu a abuzat niciodată de acestea. De ce, oare, de vreme ce un calcul simplu – dar „ieftin” și fals – ne-ar putea face să credem că minunile multe i-ar fi asigurat „succesul sigur și deplin” lui Hristos? Ei bine, **Domnul n-a abuzat de darul acesta al facerii de minuni, cel puțin din trei motive:**

Întâi, pentru ca nu cumva iudeii, impresionați de puterea Sa, să dorească din nou să-L proclame rege, după cum au mai încercat și altă dată (In.6,15), pentru că pericolul pe care Mântuitorul a trebuit să-l înfrunte permanent, dată fiind concepția și mentalitatea greșită a conașionalilor Săi, a fost acela de a fi considerat lider național și politic.

A doua motivație a discreției Domnului este smerenia. A dorit să ne învețe pe noi smerenia. Să ne atragă atenția că **darurile și calitățile deosebite nu trebuie „afișate” sau „aruncate porcilor” (Mt.7,6), ci păstrate în taină,** așa cum își păstrează cineva bunurile sale cele mai de preț, ca să nu-i fie furate. Tot așa și darurile spirituale și însușirile cele frumoase dăruite nouă de Dumnezeu, trebuie să le folosim cu multă înțelepciune și smerenie, ca nu cumva afișându-le sau laudându-ne cu ele, diavolul ori lumea să le smulgă de la noi.

În al treilea rând, însă, Domnul Hristos nu a abuzat de darul facerii de minuni, ca să ne arate nouă că „binele se săvârșește întru discreție”, acesta neavând nimic comun cu „spectacolul” și „publicitatea”. Viața în Hristos nu are nimic comun nici cu „eroismul” lumii acesteia, nici cu mândria ori laudele și slava deșartă atât de prietene veacului nostru. Chiar dacă ar putea părea unora că mai multa facere de minuni a lui Hristos ar fi fost cea mai eficientă armă de a fi „cucerit” lumea și a o fi convins că are de-a face cu Dumnezeu, nu este așa. **Credința este ea însăși o minune, iar viața în Dumnezeu nu este spectacol. Viața în Hristos trebuie să fie slujire întru discreție, întru prudență, în cuminenție, în sfințenie, în smerenie – adică exact în ceea ce nu are nimic comun cu spectacolul și „publicitatea”.** Viața cu adevărat duhovnicească are o cuminenție pe care, să dea Bunul Dumnezeu să o înțelegem și să ne luptăm să ne-o agonisim și noi: o cuminenție a omului care, intrând aici, în lăcașul cel sfânt, nu aleargă numaidecât de la un sfeșnic la altul, de la o icoană la alta, căutând să-și facă simțită prezența și distrăgând atenția tuturor. Intrând aici, haideți să iubim cuminenția, discreția și smerenia vameșului care a venit să se roage cu adevărat (Lc.18,10-14). În biserică venind, și într-un loc cât mai retras ocupând loc, unde ne-am deprins și unde ne simțim noi mai liniștiți, să punem un gând la „inima lui Dumnezeu” Care privește în ascuns la rugăciunea noastră și cunoaște cele ascunse ale noastre mai înainte de a deschide noi gura (Mt.6,6), așa cum a cunoscut și dorința paralizatului din Evanghelie (Mt.9,1-8), fără ca acela să apuce măcar a spune ceva! A înțeles ce vor oamenii aceia care-l purtau pe targă, fără ca ei măcar să I-o ceară!... Așa trebuie să fie și viața noastră în Hristos, dragii mei! (†SEBASTIAN, Ep.Romanului și Romanașilor) www.razbointrucuvant.ro

„Evanghelia acestei duminici ne îndeamnă și pe noi să-i ajutăm pe cei întristați, pe cei suferinzi, pe cei bolnavi. Astfel, suntem îndemnați să devenim mai mult Trupul Său tainic, adică Biserica, să punem la dispoziția Lui mâinile noastre, voința noastră, dărnicia noastră, pentru a aduce mângâiere celor bolnavi, celor flămânzi, celor săraci și tuturor care cer ajutorul lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu dăruiește ajutorul Său celor în nevoi folosind mâinile milostive ale celor care ascultă Evanghelia și împlinesc poruncile iubirii Mântuitorului în relațiile cu semenii lor.”

veșnice a vrednicului de pomenire Teoctist Patriarhul († 30 iulie 2007).

S-a născut în anul 1915 în satul Tocileni, jud. Botoșani, ca al 10-lea fiu din cei 11 copii, cu numele de Toader.

- 1928 - în Dumineca Tomei a intrat ca frate la Schitul Sihăstria, și apoi în Mănăstirea Vorona din jud. Botoșani;
- 1935 - a depus voturile monahale la Mănăstirea Bistrița, jud. Neamț, primind la călugărie numele de Teoctist;
- 1937 - a fost hirotonit în treapta de **ierodiacon**;
- 1945 - a fost hirotonit **ieromonarh** de Valeriu Botoșeneanu, Arhiepiscop Vicar al Mitropoliei Moldovei;
- 1950 - a fost hirotonit în treapta de **arhiepiscop** de către Patriarhul Justinian;
- 1986 - a fost ales **Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române** (al cincilea patriarh);
- 2007 – **moare** la vârsta de 92 ani și este înmormântat în Catedrala Patriarhală.

"Adu-ți aminte că, nu după multă vreme, vei lăsa pe toate cele văzute, cerul și pământul, oamenii și lucrurile. Adu-ți aminte că ești nimic, cu trupul și cu sufletul, că puțin necaz te tulbură pe tine, puțină durere te arde pe tine, un cuvânt prost te răscolește pe tine. Deci, pentru ce nu te desparți tu puțin de viața aceasta? Eu îți spun ție că ești dator a te muta de aici, și, sus, înlăuntrul porților cerești, să-ți faci ție cort și, acolo, de-a pururi să petreci. (Sf. Ioan Gură de Aur) Sfântul Ioan

27 iulie – **Sf. MARE MUCENIC SI TAMADUITOR PANTELIMON, ocrotitorul medicilor creștini**

Sf. Pantelimon este unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți sfinți ai Bisericii lui Hristos. Este numit **"doctor fără de arginți"**, arătându-se prin aceasta cum că el s-a mulțumit cu ceea ce putea avea din rosturile lui și nu cerea de la nimeni să-i plătească pentru binefacerile făcute.

Sf. Pantelimon este **ocrotitorul medicilor și tămăduitor al bolnavilor**, un model de doctor, slujitor și creștin următor lui Hristos.

*"O, Mare Mucenice și Tămăduitorule Pantelimon! Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi și nu lăsa să rămână în noi bolile trupești și sufletești de care suferim. **Vindecă bolile pricinuite de patimile și păcatele noastre. Amin.**"*

"Diavolul îi atacă mai mult pe oameni când îi vede separați de toți ceilalți. (...) Pentru acest motiv, trebuie să ne găsim adesea, pe cât putem în însoțire cu oamenii buni, pentru a nu fi expuși atacurilor dușmanului nostru." (Sf. Ioan Gură de Aur)

31 iulie – Sf. și Dreptul Iosif din Arimateea este amintit pentru prima dată în Scriptură în contextul Patimilor Mântuitorului. Deși locuia în Ierusalim datorită funcției înalte ce o deținea în Sinedriu, era originar din Arimateea, adică din vechea cetate Rama. El este cel care, **împreună cu Nicodim, L-a îngropat pe Hristos**. Sf. Evangheliști îl mai prezintă pe Iosif din Arimateea ca fiind foarte bogat, dar nu numai material, ci și spiritual: *"Si iată un bărbat cu numele Iosif, sfetnic fiind, bărbat bun și drept"*. (Luca 23, 50-51). **Iosif a mers la Pilat și l-a rugat să-i permită să coboare trupul lui Iisus de pe cruce**, ca să-L îngroape, fiindcă așa prevedea legea iudaică pe care o respecta cu strictețe. *"Și coborându-L, L-a înfășurat în giulgiu de in și L-a pus într-un mormânt săpat în piatră, în care nimeni, niciodată, nu mai fusese pus."* (Luca 23, 53). Sf. Ev. Matei ne spune că, **Iosif a renunțat la propriul mormânt săpat în piatră**, în favoarea Domnului împlinind profeția lui Isaia, care vestise că Mesia va fi condamnat împreună cu cei răi, dar mormântul lui va fi pus la un loc cu cel bogat. Potrivit tradiției, Iisus l-ar fi făcut pe Iosif ca pe unul dintre Apostolii Săi și ar fi activat în aceasta calitate în Bretania, prin anul 63 d. H., unde ar fi întemeiat cea dintâi comunitate creștină din acele locuri.

2 iulie – Bincredinciosul împărat Iustinian (482 - 565) a fost un ortodox convins, fiind un **sprijinitor ferm al Bisericii și un susținător al dezvoltării monahismului**. După ce Teodosie I proclamase creștinismul ca singura religie acceptată în stat, legislația justiniană vine cu noi întăriri, **suprimând dreptul necreștinilor de a accede la funcții publice**. Notabilă pentru această epocă este și reforma justiției, prin **codificarea și actualizarea dreptului roman**. Datorită inițiativei lui Justinian este cunoscut **dreptul roman** și este un lucru unanim recunoscut că toate sistemele juridice europene actuale s-au inspirat din Codul justinian. **A construit celebra Catedrală „Sfânta Sofia”**, pe locul unei biserici cu același nume, distrusă. Construcția monumentalului lăcaș de cult a durat numai 5 ani. Importanța acestei catedrale nu derivă atât din splendoarea execuției, cât din noutatea stilului, numit **stilul bizantin**. <http://ziarullumina.ro>

Programul săptămânii 27 iulie 2014 – 3 august 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	27 iulie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut) – Pr. Dragoș
Duminică	27 iulie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș
Luni	28 iulie	17 - 18 - Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Dragoș
Mărți	29 iulie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	30 iulie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Vineri	1 august	9 - 12 - Taina Sf. MASLU
Vineri	1 august	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr. Dragoș
Sâmbătă	2 august	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Dragoș
Sâmbătă	2 august	17 - 18 - Vecernia duminicii a 8-a după Rusalii – Pr. Ticu
Duminică	3 august	8 - 12 - Sf. Liturghie (Înmulțirea pâinilor) – Pr. Ticu
Duminică	3 august	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu